

Sen Olmayınca

– YBey38 · 22 Ağustos 2012

Karanlıklar içinde boşluktayım
Dipsiz bir uçuruma yuvarlanır gibiyim
Belli bir tutumum yok
Düzensizim
Rüzgar önünde savrulan bir yaprak misali
Bir o yana bir bu yana savruluyorum
Neyim ben ya da ne olacağım bilemiyorum
Yön duygusundan yoksunum
Belli bir hedefim yok
Amaçsızım
Kalbim vücudumda bir ağırlık
Taştan farksız bir varlık
Ruhsuzum
Kör bir kuyuda kaybolmuşum
Çırpındıkça daha da derinlere batıyorum
Işıksızım
Bu olsa gerek “olmak ya da olmamak!” dedikleri
Aynalar bile yansıtmıyor artık çürüyen bedenimi
Ne varlığım belli ne de yokluğum
Belli bir görüntüm yok
Şekilsizim
Fakat o da nesi..
Ufukta cılız bir ışık parlıyor
Belli belirsiz..
Kayboldu kaybolacak
Ah! Bir uzanıp yakalayabilsem
Güçsüzüm
Yine de hissedebiliyorum
Yeniden aydınlığa kavuşabileceğim sanki
Belki de gökkuşağı misali..
Rengârenk bir ışık demeti kaplayacak benliğimi
Aranıyorum
Belli bir dayanağım yok
Desteksizim
Ve ışık gittikçe uzaklaşıyor benden

Son ümitlerim de tükenmek üzere
Kararsızım
Oh! Şükürler olsun bir mucize
Aydınlanıyor beynimin her hücresi birden bire
Ruhum bedenimle birleşiveriyor
Mutluluk kıvılcımları uçuşuyor kalbimde
Yeniden kavuşuyorum tüm benliğime
Tarifsizim
Ve hissedebiliyorum
O eşsiz yeşil gözlerini
Aslında her şey o kadar açık ve berrak ki..
Kısacası,
Bir hiç oluyorum ben
Sen olmayınca..

Y.Beyindik